

nutí sb. n. s. čís. 5387 vztahuje se předpis § 364 b) obč. zák. pouze na vlastníka pozemku a nelze jej rozšiřovati na osoby, které na příkaz vlastníkův a v jeho zájmu pracovaly na jeho pozemku, neosobujíce si při tom na pozemek žádného práva, tedy zejména na stavitele provádějícího stavebníku bourání, pokud se týče novostavbu. Odpovědnost těchto osob může býti posouzena jenom podle všeobecných právních pravidel o povinnosti k náhradě škody. § 1295 obč. zák. Touto otázkou však se v souzeném případě nelze zabývat, protože stavitel žalován není. K odsouzení žalovaného stačilo, že podle zjištění nižších soudů zbourání starého domu a postavení nového domu žalovaného mělo za následek škody na sousedním domu žalobců a není tudíž ani třeba obírat se ještě také jeho slibem, že nahradí vlastníkům sousedního domu všechnu škodu, jež by jim vznikla bouráním starého domu a prováděním novostavby.

Čís. 14194.

Komu byla postoupena veškerá práva z výroby a z označování zboží, a kdo má výhradné právo vyráběti a dodávati do obchodu zboží s určitým označením, má nárok na ochranu tohoto označení podle zákona proti nekalé soutěži.

Postiženému má se dostati ochrany nejen proti původci závadného označení, nýbrž i proti obchodníkům, kteří zboží se závadným označením v soutěži nabízejí.

(Rozh. ze dne 22. února 1935, Rv II 40/35.)

Bruslařští závodníci bratři Dr. Alois S., ing. Josef S. a ing. Antonín S. postoupili žalobci veškerá práva z výroby speciálních bruslí svých modelů značky »Bří S.« a »S. Original«. Takto označené brusle byly dány žalobcem do prodeje. Brusle podobného vzhledu dal si vyrobiti Augustin S., který s bratry S. nebyl v příbuzenském poměru, ani bruslařským závodníkem. Označil je známkou Aug. S. a dal rovněž do prodeje. Brusle ty prodávali i žalovaní. Žalobce tvrdě, že brusle, žalovanými prodávané obsahují totožné slovo »S«, jež má již povahu specifického pojmenování, podle něhož konsumenti brusle kupují a žádají, poněvadž bří S. jsou známými bruslaři, domáhá se výroku, že jsou žalovaní povinni zdržeti se a odstraniti na bruslích jimi prodávanými označení »S.«. Nižší soudy uznaly podle žaloby, odvolací soud z těchto důvodů: Ve sporu tomto jde o to, zda žalovaní mohou nezávadně prodávati brusle, na nichž je vyraženo slovo »S«, které dle tvrzení žalobce stalo se příznačným pro určitý podnik. Žalovaní dovozují v odvolání, že nemůže na jejich straně býti shledána nekalá soutěž, protože Augustin S., jehož výrobky oni prodávají, jest oprávněn užívatí svého rodného jména k označení zboží, má právo na užívání svého jména dle občanského zákona, dále proto, že právo to mu dává zákon o ochraně známek, a užívání osobní firmy nemůže býti zakázáno, i když je zaměnitelné. Dovolávání se ustanovení § 43 obč. zák. o ochraně jména jest nevhodné, neboť neupírá se Augustinu S. právo užívání v občanském životě svého rodného jména. Ustanovení § 5 zákona o ochraně známek dovolující užití svého jména k označení zboží, nebrání tomu, aby dle

okolností nevznikl stav přičící se zákonu o nekalé soutěži, jakmile užitím jména zasáhne se do práv jiných osob. Ochrana zákona proti nekalé soutěži může proniknouti i proti zapsané známce a formálního práva dle § 5 zákona o ochraně známek nesmí se zneužívat k nekalému jednání a poškození hmotného práva (rozh. nejv. soudu sb. n. s. civ. čís. 11397). Záleží na tom, zda takové rodné jméno stalo se příznačným pro jiný podnik, který v užívání jeho má prioritu, a zda žalovaný, který by jména toho užil, postaral se dostatečně o to, aby vyloučena byla zaměnitelnost. Jak posuzoval věc při zápisu známky soud rejstříkový, není pro obor soutěžního práva rozhodné. Tím méně je rozhodným pro obor práva soutěžního názor ministerstva obchodu, že právo Augustina S. označovat své zboží svým vlastním jménem zůstává nedotčeno, kterýž názor vysloven byl ostatně jen s hlediska práva známkového. Nejde tu o ochranu vzoru bruslí Augustinem S. konstruovaného, nýbrž o to, zda je závadné prodávati brusle, na nichž je vyraženo slovo »S.«. Odvolání připouští, že by mohlo býti považováno za nekalou soutěž, kdyby k označení bruslí bylo užito pouze jména S. a míní patrně, že je dostatečným odlišovacím znakem, že k jménu tomu je připojena zkratka křestního jména »Aug.«. S tím nelze souhlasiti. Nelze přehlížeti, že sám svědek Augustin S. potvrdil, že jeho brusle jsou na pohled podobné bruslím bratří S., že pouze v podrobnostech jsou rozdíly v materiálu a ve vypracování. Otázku zaměnitelnosti posuzovati jest se stanoviska průměrného zákazníka. V jeho paměti utkví jen jakási mlhavá představa zevnějšího zařízení, a také již z dosti vzdálené celkové podobnosti dvou v jednotlivostech se dosti rozcházejících zevních zařízení různých podniků usuzuje, že pocházejí z téhož pramene (sb. n. s. civ. čís. 9971). Zákazník nevidí pravidelně výrobky vedle sebe. Při rozšířené známosti závodníků bratří S. mezi bruslaři utkví pravděpodobně zákazníkovi v paměti jen slovo »S.«, takže již proto a při obecné podobnosti výrobků je označení bruslí jménem S. nejvýš způsobilé způsobiti záměnu. Shledávali se v označení bruslí jménem S. nekalá soutěž, nedojde se k absurdním důsledkům. Není třeba, aby Augustin S. změnil své rodné jméno. Stačí změna označení bruslí, která jest snadno možná. Nelze přece tvrditi, že by nebylo po ruce dosti odlišovacích označení, která by výrobce bruslí mohl voliti. Právě použití slova S. nasvědčuje tomu, že chtělo se těžiti z popularity bruslařů bratří S. Nejde o nutnost změny osobní firmy Augustin S., neboť se ani netvrdí, že Augustin S. má nějakou osobní firmu. Tím méně pak dotčeno jest právo žalovaných užívati nějaké osobní firmy. Žalovaní nejsou zde v poměru k žalobci třetí osobou, nýbrž tím, jenž v soutěži prodává zboží označené slovem, kterého užívá jiný podnik a jež pro ten podnik je příznačné. Proto jsou vystaveni žalobě zdržovací a odstraňovací. Nesprávně vykládá odvolání zákon, když se domnívá, že dle § 11 zák. o nek. soutěži může býti žalováno jen tenkrát, když jde o vnější označení celého podniku (závodu) nebo veškerých výrobků z podniku toho vycházejících. Zákon chrání všechna vnější zařízení podniku (závodu), tedy také jednotlivá zevnější zařízení, na př. úpravu jednotlivého výrobku, která vybavuje u odběratelů představu určitého podniku. Při právním posouzení nepochybil první soud, když předpokládá, že jméno S. platí v kruzích zákaznických za příznačné. Stav přičící se § 11 zákona o nekalé soutěži není v zaměnitelnosti ně-

jaké osobní firmy Augustina S. s ochrannou známkou užívanou žalující stranou, nýbrž v označení bruslí žalovanými prodávaných slovem S., které má povahu specifického pojmenování, dle něhož bruslaři zboží v obchodech kupují. Chráněným statkem není ochranná známka »Bratří S.« nebo »S. original«, nýbrž zevnější zařízení tvořené slovem »S.«, ovšem za předpokladu, že stalo se v kruzích zákaznických známým jako příznačné a že ho užito tak, že může z toho vzejíti záměna. První soud správně dovedl v tomto směru, že výrobky žalobce, spočívající na konstrukci bratří S., se staly známými označením »Bratří S.«, »S.«, a že jméno S. stalo se zvláštním zevnějším zařízením žalující firmy, které v zákaznických kruzích platí za příznačné.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Pokud jde o aktivní legitimaci žalobcovu, nedbají žalovaní skutkového zjištění, že totiž bratří S. postoupili žalobci všechna práva z výroby a označování bruslí jim příslušející a že žalobce má výhradné právo vyráběti a dodávati do obchodu brusle s označením »Bří. Sl.« a »Sl. Original«. Za toho stavu věci nutno žalobci přiznati také nárok na ochranu tohoto označení podle zákona proti nekalé soutěži a žalovaní nemohou míti úspěchu, pokud rozlišují mezi žalobcem na jedné straně a bratry Sl. na straně druhé, v otázce priority poznačení a jeho příznakosti pro podnik, a když nedbají právě této právní spojitosti obou podniků. Také otázku pasivní legitimace, to jest odpovědnosti žalovaných s hlediska zákona proti nekalé soutěži vyřešil odvolací soud správně. Nesejde na tom, co by mohlo býti kladeno za vinu nebo zakázáno Augustu Sl., jenž není stranou ve sporu, nýbrž o to jde, je-li jednání žalovaných v souhlasu se zákonem proti nekalé soutěži. O jejich odpovědnosti nemůže býti pochybnosti, když jsou jako obchodníci v tomto právě oboru činní, a když v obchodě vedou a nabízejí k prodeji zboží, jehož označení je závadné s hlediska zákona proti nekalé soutěži. Protože nejde o náhradu škody, nýbrž jenom o nárok zdržovací, případně o odstranění závadného stavu, nesejde na tom, lze-li jim přičítati také nějaké zavinění. Tu stačí objektivní závadnost. Nejenom proti autoru závadného označení má se postiženému dostati ochrany podle zákona proti nekalé soutěži, nýbrž také proti obchodníkům, kteří by zboží se závadným poznačením v soutěži nabízeli, protože jinak ochrana nebyla by dosti účinná. Že pak je označení na bruslích, pocházejících od Augusta Sl., a v tomto sporu pozastavené, s hlediska § 11 odst. 3 zákona proti nekalé soutěži závadné, vyložil správně již odvolací soud. Jde o označení výrobku jako zboží způsobem, který se podle skutkového zjištění v zákaznických kruzích stal příznačným pro podnik bratří Sl., případně žalobcův, a dále o to, že žalovaní v obchodě nabízeli zboží, pocházející od Augusta Sl. a označené způsobem takovým, že může z toho vzejíti ve styku zákaznickém záměna se zbožím žalobcovým. Není potřeba — podle zákona — aby zboží nebo jeho poznačení bylo úplně shodné nebo nerozeznatelné, ani zas na druhé straně nestačí k vyloučení odpovědnosti, že zboží, případně jeho označení při bližším zkoumání má jisté rozdíly a může býti rozeznáno. Odvolací soud držel se zákonného znění

a vystihl také jeho správný smysl. Přijde na průměrného zákazníka; žalovaní nedbají toho, že nebylo zjištěno, že by zboží, tvořící předmět sporu, kupovali jenom krasobruslaři a jenom odborníci. Správně vyvrátil odvolací soud také námitky, jež žalovaní opírali o předpisy § 43 obč. z. o. a § 5 zákona o ochraně známek. Nejde tu vůbec o to, že by mělo býti Augustu Sl-ovi — jenž ostatně není stranou v tomto sporu — zakázáno, aby používal třeba v obchodním styku jména k označení podniku. Běží jenom o to, že žalovaní nemají mu býti nápomocni v tom, aby na úkor žalobců uváděl do obchodu výrobky, zboží, se závadným označením (odst. 3, § 11), a že žalovaní mají takové závadné zboží z obchodu odstraniti, případně také sami se zdržeti dalšího nabízení anebo přímého označování zboží způsobem, který byl uznán závadným. To by mohlo býti požadováno také od Augusta Sl. samého, neboť také od něho smělo by se požadovati, aby si pro své výrobky vyhledal jiné označení, než které se stalo zatím příznačné pro výrobky z podniku žalobcova, a aby si způsobem, který se nesrovnává s dobrými mravy soutěže, na úkor soutěžitelů neosoboval výhody, jež pro žalobce jako soutěžitele k tomu oprávněného vyplývaly právě z toho, že se shodou okolností označení zboží jménem bratří Sl. stalo v zákaznických kruzích příznačným a zboží takové hledaným mezi zákazníky. Podle zásad soutěžitelské slušnosti neměl by ani August Sl. jako nový výrobce těžiti z této skutečnosti jenom proto, že má náhodou stejné příjmení »Sl.«, nýbrž musil by se, chtěje zůstat u tohoto druhu výroby, postarati o to, aby si výrobky jeho v soutěži prorazily cestu pod takovým označením, při němž by k záměně dojiti nemohlo, což pak platí také proti žalovaným, pokud takovým zbožím chtějí dále obchodovati.

Čís. 14195.

Byla-li cizozemská firma zaviněním tuzemské firmy nucena zaplatiti odškodné v cizozemské valútě, jest jí přiznati proti tuzemské firmě nárok na náhradu toho, co byla nucena zaplatiti, v měně československé podle kursu z doby vzniku škody.

(Rozh. z 22. února 1935, Rv III 1073/33; důvody viz Úr. sb. 1982.)

Čís. 14196.

Pro rozdělení výtěžku za svršky, jež jsou vesměs zatíženy týměž přednostním zástavním právem, jinak však jsou zabaveny pro různé věřitele, a jež byly zároveň prodány, neplatí sice ustanovení § 222 ex. ř., než přes to je výtěžek dosažený za všechny svršky rozdělit na podstaty, sestávající z výtěžků za svršky, zabavené pro jednotlivé věřitele a přikázati pohledávky zajištěné na všech svrších z úhrnného výtěžku a pohledávky věřitelů zajištěných jen na jednotlivých podstatách ze zbytků připadajících na jednotlivé podstaty.

Rozh. ze dne 23. února 1935, R I 1558/34.)